

(Hans Nielsen) som Ordfører stillet et Ændringsforslag, gaaende ud paa, at der ydes et Tilskud til Astrup Redningshjem. Efter de velvillige Udtalelser, der faldt fra Ordførerens Side — jeg mener Ordføreren for Finansudvalget —, turde der være noget Haab for mig om mellem anden og tredie Behandling at kunne opnaa en saadan Bevilling, hvad jeg vilde sætte Pris paa. Naar den ikke er kommen med paa selve Finanslovsforslaget, er det ingenlunde, fordi det paagældende Redningshjem ikke i og for sig skulde være kvalificeret, om jeg maa bruge det Udtryk, til at faa en Understøttelse paa samme Maade som de øvrige Redningshjem, men kun fordi vi i al Almindelighed have været nødte til at holde os til de bestaaende Understøttelser. Om man nu her vil gaa med til at optage en ny, skønt man ikke er færdig med Ædruelighedslovene, ved jeg ikke. Jeg har ikke saa store Betæneligheder derved, saa hvis Finansudvalget maatte være villigt, skal jeg ligeledes stille mig velvilligt i saa Henseende, og jeg skal under alle Omstændigheder være villig til at tage en Forhandling med Udvalget derom.

Endelig er der under § 5 et Samraad vedrørende Statstidenden. Jeg forstod paa Ordføreren, at man i Finansudvalget ikke havde noget Ønske om, at man skulde søge at skaffe Balance ved at tage Betaling for de Bekendtgørelser, der nu indrykkes gratis, en Betaling, som i Virkeligheden vilde blive ydet af Statskassen, om end paa anden Haand, gennem Tiendekommissærer, eller hvad det nu var, der blev nævnt af den ærede Ordfører, thi det blev et Skuffesystem, hvor man tog af den ene Lomme og lagde i den anden. Derimod fremsatte den ærede Ordfører en lille Henstilling om, hvorvidt der var nogen Mulighed for en Forhøjelse af Taksterne for de Bekendtgørelser, der skulle betales, og det skal jeg gerne lade undersøge. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke har sat mig i den Grad ind i, hvor meget der skal betales pr. Linie, og hvorledes det staar i Forhold til almindelige Dagblades Bekendtgørelser. Om man kan tage lidt mere og paa den Maade skaffe Balance, ved jeg ikke. Selvfølgelig vil det ogsaa være mig kært, om vi kunne faa saa megen Indtægt, at det kan dække de med Statstidende forbundne Trykningsomkostninger m. m.

Jeg finder for mit Vedkommende ikke nogen Anledning til at komme ind paa Spørgsmaalet om den fremmede Arbejds-kraft, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) saa udførligt

omtalte. Saa vidt jeg kunde følge det ærede Medlem, blev der ikke paa noget Punkt rettet Angreb imod eller gjort Henstilling vedrørende det Tilsyn, der ved Indenrigsministeriet føres i Henhold til den gældende Lov med de paagældende fremmede Arbejdere. Naar det ærede Medlem haabede paa, at en af Justitsministeriet i Henhold til en justitsministeriel Lov nedsat Kommission skulde faa mere Fart paa sit Arbejde, kan jeg være enig med det ærede Medlem i saa Henseende, men det er et Spørgsmaal, som ikke sorterer under mig, og som jeg ikke har den ringeste Indflydelse paa, selv om jeg er enig med det ærede Medlem i, at det af mange Grunde vilde være ønskeligt, om der kunde blive nogle flere Arbejderhjem, om jeg maa bruge det Udtryk, eller Husmandsbrug ogsaa ved Afskaffelsen af Len og Stamhuse. Men Spørgsmaalet ligger jo ikke for, og navnlig har jeg ingen som helst Berettigelse til at komme ind paa denne Side af Sagen. Helt uden Interesse var det ikke at høre det ærede Medlem først sige, at Socialdemokraterne selvfølgelig ikke vare imod, at der kom fremmed Arbejds-kraft ind, men bagefter sige, at man var imod en saadan systematisk Indførsel — eller jeg tror det ærede Medlem sagde Import — af fremmed Arbejds-kraft. Jeg maa tilstaa, at jeg forstaar ikke ret at definere Forskellen mellem Indførsel af fremmed Arbejds-kraft og systematisk Indførsel af fremmed Arbejds-kraft. (Marott: Til Nedsættelse af Arbejds-løn, til Fremskaffelse af billig Arbejds-kraft! Jeg gør Forskel paa det.) Ja, det skal jeg ikke drøfte med det ærede Medlem, vi maa overlade til de paagældende selv, naar de holde sig de derom gældende Love efterrettelige, hvor de skaffe sig deres Arbejds-kraft fra, og i alt Fald kan Indenrigsministeriet i saa Henseende ikke influere det allerringeste.

Ivar Berendsen: Da der ved Debatten i Gaar og i Dag synes at aabne sig Udsigt til, at Ændringsforslag Nr. 12 om det personlige Tillæg til 22 Postpakmestre kan blive taget op til fornyet Overvejelse mellem anden og tre die Behandling, vil jeg anmode den højtærede Indenrigsminister om ikke at lade sig trække bort fra sin velvillige Stilling til Postpakmestrene ved den Oplysning, den ærede Ordfører for Flertallet (N. P. Jensen) har fremsat om, at disse Postpakmestre i Forening med andre Postpakmestre i 1907 have været hos Lønningsudvalget og der ere blevne afviste af alle Partier enstemmigt. De vare i 1907 hos Lønningsudvalget, det er rigtigst, og